

15 Μαρτίου 2016

π. Αδαμάντιος Κυκκώτης, Το παιδί της Παναγίας (Χαράλαμπος Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας)

/ [Πεμπτούσια](#)

Εορτή για τα 42 χρόνια ιερατικής προσφοράς του π. Αδαμαντίου Κυκκώτη στην Παναγία την Μακεδονίτισσα

Με μιά εορταστική εκδήλωση τιμήθηκε η για 42 έτη ιερατική προσφορά του Αρχιμανδρίτου π. Αδαμαντίου Κυκκώτη στον Ναό της Μακεδονίτισσας στην Έγκωμη Λευκωσίας. Η εκδήλωση ξεκίνησε με την παρουσίαση του νέου Παρακλητικού Κανόνας της Παναγίας της Μακεδονίτισσας, ποίημα του υπογράφοντος, που εκδόθηκε σε καλλιτεχνική εκτύπωση με δαπάνη του Ναού. Ακολούθησε ομιλία σχετική με τα θαυμαστά της Παναγίας μας και βιογραφική αφήγηση του τιμωμένου Αρχιμανδρίτου με προβολή φωτογραφιών από τη συλλογή του Στέλιου Παπαστυλιανού.

Απόδοση ύμνων του Κανόνος εγένετο από τους καλλικέλαδους ιεροψάλτες του Ναού Κωνσταντίνο Ναθαναήλ και Χριστάκη Μιτσιδίη και ακολούθησε αντιφώνηση του τιμωμένου. Τέλος ο Έφορος της Μονής του Κύκκου Αρχιμανδρίτης π. Αγαθόνικος Κυκκώτης εκ μέρους του Φιλανθρωπικού και Ιεραποστολικού Ομίλου «Ο Απόστολος Βαρνάβας» του μακαριστού Γέροντος Γαβριήλ, προσέφερε στον τιμώμενο περίτεχνο κεντητό επιγονάτιο. Η όλη εκδήλωση έλαβε χώραν στο κατάμεστο από πιστούς παραπλεύρως του Ναού της Μακεδονίτισσας κέντρο «Μακεδονίτισσα Παλλάς» και ακολούθησε εορταστικό δείπνο. Ακολουθεί η αφηγηματική βιογραφία του τιμωμένου Αρχιμανδρίτου:

**Το παιδί της Παναγίας,
π. Αδαμάντιος Κυκκώτης**

Στα ψηλώματα της Παφίτικης γης και στις παρυφές του ελατοβριθούς Τροόδους είναι κτισμένο το μεγάλο χωριό της Παναγίας. Σήμερα, αν και κεφαλοχώρι της γύρω περιοχής, έχει μικρό αριθμό κατοίκων, αφού οι περισσότεροι κατέφυγαν για καλλίτερες ημέρες στην Πάφο, στη Λευκωσία και στο εξωτερικό αγωνιζόμενοι για ένα καλύτερο αύριο. Σ' αυτό το ορεινό χωριό είδε τις πρώτες ακτίνες του ήλιου ο μικρός Ανδρέας Προκοπίου, πνευματικός φωστήρας της αρετής και της καλοσύνης, ο μετέπειτα πατήρ Αδαμάντιος Κυκκώτης.

Τον Αύγουστο του έτους 1930 ακούσθηκαν τα πρώτα του κλάματα, που με την πρόωρη ορφάνια του, τις σκληρές συνθήκες ζωής και την εκούσια κατοπινή άσκηση και προσευχή που κατέληγε σε κατάνυξη, έμελλαν να τον συνοδεύσουν σε όλη την επίγεια ζωή του. Ο πατήρ Αδαμάντιος γεννήθηκε στην Παναγία, μόνασε στην Παναγία την Κυκκώτισσα και ιερούργησε μόνιμα στην Παναγία την Μακεδονίτισσα. Πως να μην είχε μόνιμη σύντροφο και αρωγό της ζωής του την Παναγία μας; Αυτή γεμίζει διαρκώς την επίγεια ζωή του με αστασίαστη χαρά που ακτινοβολεί στο πρόσωπό του και αυτή θα τον οδηγήσει στην ατελεύτητη αγαλλίαση της Βασιλείας των Ουρανών.

Η αγάπη και η ευλάβεια του πατρός Αδαμαντίου προς την Παναγία μας δεν περιγράφονται. Όταν πριν από λίγα χρόνια βρεθήκαμε προσκυνητές στο Κίεβο στο μεγάλο Μοναστήρι των Σπηλαίων επισκεφθήκαμε την έκθεση των εικόνων με σκοπό να αγοράσουμε ενθύμια από τους Αγίους και τις θαυματουργές εικόνες του Μοναστηριού. Κάπου σε ένα ράφι ο πατήρ Αδαμάντιος είδε μιά εικόνα της Παναγίας της Κυκκώτισσας. Αμέσως η καρδιά του σκίρτησε και ξεχνώντας κάθε τι που θα του θύμιζε το προσκύνημά του εκείνο ζήτησε και αγόρασε την εικόνα της Παναγίας της Κυκκώτισσας. Όταν του είπα ότι τέτοιο αντίγραφο θα έχει ως Κυκκώτης μου απήντησε: Δεν μπορώ να νιώθω την Κυκκώτισσα στο ράφι. Είναι η ζωή μου και αυτή με αξιώνει και σήμερα να βρίσκομαι για προσκύνημα εδώ!

Οι γονείς του πατρός Αδαμαντίου Σπυρίδων και Αργυρή έπιασαν στα χέρια τους και έσφιξαν στην αγκαλιά τους τον νεαρό βλαστό τους μετά από έξη χρόνια που είχαν να πιάσουν βλαστάρι, αφού ήδη η Καλοδότη τους ήταν έξη ετών. Ο φίλεργος οικογενειάρχης και ακούραστος εργάτης, ο πατέρας του Σπυρίδων, δυστυχώς, έτσι επέτρεψεν ο Θεός, ο οποίος μας λέει ότι «ορφανόν και χήραν αναλήψεται» (Ψαλμ. 145, 9) δεν πρόλαβε να καμαρώσει τη θεάρεστη προκοπή του, γιατί Αυτός γρήγορα τον κάλεσε κοντά του. Πέθανε από μόλυνση, μετά από εργατικό ατύχημα, αφού ήταν βοηθός οικοδόμου. Η μητέρα του τότε «αναζωσαμένη την οσφύν αυτής» (Παρ. Σολ. 29, 17) εργάσθηκε σκληρά στους αμπελώνες που είχαν και ο επιούσιος άρτος έβγαινε δύσκολα από αυτούς.

[Συνεχίζεται]